

Pilavisan

Nr 3-2014 – Medlemstidning för Folkdansringen Skåne – Årgång 70

Pilavisan

pilavisan@folkdansringen.se

Utges av Folkdansringen Skåne.
<http://www.folkdansringen.se/skane/>

Redaktion:

Stig Hellemarck
Anna Månsson
Ronny Månsson

Ansvarig utgivare:

Stig Hellemarck
Kamrergatan 9
211 56 Malmö
040-79645, 076 064 7240
stig.hellemarck@swipnet.se

Redaktionellt material:

Skicka gärna in material!

Vi tar med så mycket material om varje arrangemang som vi tycker är rimligt, men garanterar inte att allt kommer med. Vi förbehåller oss rätten att korta av och redigera artiklar och att göra normal bildbehandling.

Artiklar och bilder skall vara försedda med namn på upphovsmannen. Denne måste också ha gett sitt tillstånd till, att vi publicerar materialet i Pilavisan.

Prel utgivning resten av 2014

Nästa nummer kommer om ca en månad. Nr 5 i december.

Bild sid 1: Dans på dansbanan på Folkmusikens Dag i Lund i maj. Foto: Ronny Månsson

Sommar, sol och dans!

Tiden går fort och nu är det sommar! En härlig årstid med sol, bad, vacker natur och en hel del folkdans-

uppvisningar och utlandsutbyten.

Själv har jag precis kommit hem från en resa med mitt folkdanslag till Bobruisk i Vitryssland, där vi deltog i en stor festival med grupper från ett 30-tal länder. Tänk vad fantastiskt, att genom folkdansen komma till orter man aldrig hört talas om i länder man inte annars skulle besöka! Publikintresset var enormt och vi fick stå i timtal för att bli fotograferade med alla som ville vara på bild med oss.

Om ett par dagar åker flera av distriktets folkdanslag till Europeaden, som i år äger rum i Kielce i Polen. Det är också en stor festival med vanligtvis bortåt 200 deltagande folkdanslag, totalt ca 4000 personer. Nästa år kommer den till Helsingborg 5-9 augusti. Du har väl bokat in det i din kalender?! Där blir det tillfälle att se folkdanser och folkdräkter från hela Europa. Vi räknar också med att distriktets föreningar skall framföra skånska danser under onsdags-

kvällen och troligen under invigningen på torsdagskvällen.

När man tänker på utlandskontakter, så är det inte bara festivaler som är roliga. Ännu viktigare är de utbyten som många av våra föreningar har med grupper i andra länder, där man bor hemma hos varandra och verkligen lär känna varandra och får uppleva ett annat land inifrån. Tack folkdansen för det!

Det är mycket som skall fixas både i föreningen, i distriktet och för Hembygden. Det gör att Pilavisan får komma ut, när det finns någon som helst tidsmässig möjlighet att redigera den. I det här numret skriver vi både om sådant som hänt under våren och sådant som är aktuellt nu i sommar. Men vi har fler artiklar på gång och nästa nummer kommer ganska snart. Det kommer bli att innehålla artiklar om saker som hänt i sommar. Skriv gärna du också om vad som händer i din förening, så att vi får in intryck och information från hela Skåne! Det behöver inte vara jättelånga artiklar – bättre med fler korta artiklar om olika saker!

Stig Hellemarck

Dräkter säljes

Hembygdsdräkt, Bjäre härad, dam, stl 40. Hel dräkt. Hättan dock ej klar, mönster o mtrl finns. 0739-131358

Folkdräkt, Luggude Härad, Skåne. Dam stl 42-44, handsydd. Komplet med grön kjol, väst, förkläde, broderad skjorta m knypplad spets, vit 'festmössa', smycken. 070-689 8256, lindemalmc@gmail.com

Det händer i Skåne

sö 7/9 kl 14.00 på Møllegården kultur, Møllevägen 4, Åkarp, bjuds på information om Charlotte Weibulls Skattkammare, Ingrid Andersson, Nationaldräktsaffären och den Baltiska Utställningen

lö 18/10 Danskurs. Vi återkommer om inriktning. Lilla teatern, Eslöv. (arrangör: Folkdansringen Skåne)

lö 25/10 Träff för föreningarnas dräktråd och ungdomsledare kring barnens villkor och kläder. Studieförbundet Vuxenskolan, Kristianstad. (arrangör: Folkdansringen Skåne)

15-16/11 Spel till dans, dans till spel. Ungdomsläger. Dösjebo. (arrangör: Folkdansringen Skåne)

Vi tar gärna in info. Skicka till pilavisan@folkdansringen.se. Skriv gärna "Det händer" i ämnesrutan!

Pilavisan nr 3-2014 innehåller bl a

- 3 Tvåändsstickning
- 4 Distriktsårsmöte med kul danser
- 5 Föreningarnas medlemsantal
- 5 Vårda ditt linne!
- 6 Repris på Baltiska utställningens nationaldräktsaffär
- 8 Folkmusikens Dag på Kulturen

Tvåändsstickning

Tvåändsstickning är en fängslande stickteknik som tar all koncentration; det enda som hörs är klirret från stickorna. Detta blev tydligt under en kursdag i Skånedistriktets regi, där kursledare Anna Nilsson instruerade och informerade om det gamla sticksättet.

Vi var nio förväntansfulla folkdansringare från Skåne och Blekinge som träffades en tidig marsmorgon 2014 i Ängelholm för att lära tvåändsstickning. När ämnet är inspirerande stiger man gärna upp i ottan och åker långt för att få möjlighet att vara med.

Tvåändsstickat blir fastare och mindre elastiskt än traditionell stickning, det är också tjockare och varmare. Kursledare Anna berättade att tvåändsstickat var det gängse sticksättet i Dalarna en bit in på 1900-talet. I slöjden i skolan försökte fröken lära eleverna vårt traditionella sticksätt med en tråd som det "rätta" sättet att sticka. Men när fröken inte tittade på, så stickade barnen på det sätt som de hade lärt sig hemifrån dvs tvåändsstickat.

I Falun hittades 1974 Sveriges äldsta tvåändsstickade persedel, en fingervante stickad med stor förfarenhet. Den kunde genom omständigheterna dateras till före 1680. Tvåändsstickade plagg har

Garnkrok fästes i midjelinningen

Kursledare Annas tvåändstickade vantar

förekommit på många platser i Norden; det kan studeras på museerna idag. Anna visade oss en bild på en norsk vante som hade bearbetats ytterligare för att vara extra varm. När vanten var färdigstickad hade den vänts med avigan ut och ytan täckts med broderade flossaknutar och när den sedan vändes tillbaka var resultatet en ullig värmande insida.

Det finns många likheter mellan tvåändsstickning och vanlig stickning, man stickar både räta och aviga maskor men man håller garnet i höger hand. De båda trådarna hålls isär med långfingret och sen "kastar" man tråden runt den högra stickans spets till nästa maska. För ytterligare detaljer rekommenderas kurs med ledare Anna Nilsson. Det är lättaste och snabbaste sättet att ta till sig denna stickteknik, det kan alla kursdeltagarna intyga. Vad kan då stickas i denna teknik? Jo samma saker som med vanlig stickning, men man kan inte använda samma mönster, för maskornas form skiljer. På museerna med gamla kläder från Dalarna finns många tvåändsstickade plagg eller delar av plagg som tvåändsstickade ärmor som sytts fast på ett liv av vadmal. Mössor och vantar kan också helt eller delvis stickas i tvåändsstickning. Den som vill använda teknikerna i ny tappning kan göra som vi på kursen: sticka fodral till mobiltelefon. Det är som man brukar säga "bara brist på fantasi som begränsar".

Vi hann inte lära allt om denna stickteknik under dagen, men vi fick läg-

ga upp maskor, sticka räta och aviga, sticka med flera färger och många andra trevligheter. Alla kom igång och lyckades sticka några cm på sitt mobilfodral. När mitt fodral blir färdigt kommer jag att använda mobilen mycket frekvent för att få anledning att visa mästerverket för omgivningen. Anna informerade oss också om hur vi skall vårda våra tvåändsstickade alster. Fodralet till mobilen skall lämpligen tvättas uppsatt på en plastklädd träskiva för att eliminera att det krymper.

Under 1,5 mils maklig vandring kan en skicklig stickerska sticka en strumpa, berättade Anna. Men då krävs förstås en krok för garnet, så stickerskan har båda händer fria. När jag kom hem och berättade detta för min man, blev kommentaren "omöjligt i vårt samhälle med dagens tempo. Vi rör oss betydligt fortare än så. Möjligen kan det bli en tummetott eller kanske inte ens det". Vi kursdeltagare insåg också snabbt, att vi aldrig kommer upp i denna hastighet. Tvåändsstickning är mycket drygare än vanlig stickning men en trevlig teknik som det var spännande att få prova.

Stickande kursdeltagare

Vi tackar Anna för en mycket trevlig och givande kursdag och hoppas på att träffas igen vid nya kurstillfällen i andra textila ämnen. Kanske vi då också kan få se några manliga textiltusiaster, vi saknade er runt stickbordet.

Anna Månsson
(text och foto)

Distriktsårsmöte hos Rönnehäll utan modern elektricitet

Den 15 mars höll distriktet sitt årsmöte i Rönnehälls bygdegård med Rönnehälls folkdanslag som värd. Vädret var inte det bästa med full storm utomhus, men alla lyckades ändå ta sig dit.

Vädret gjorde, att elen slagits ut, något som vi deltagare dock inte märkte så mycket av tack vare den effektiva vårdorganisationen som körde dit kaffe och tevatten lagat på annat håll liksom vatten till toaletterna. Det var också ljust i lokalen, så vi klarade oss fint utan el.

Efter kaffe började programmet med dansuppvisning. Här fick vi se en del roliga varianter av våra vanliga danser. T ex dansade ett par flickor oxdans – här slogs man med handväskor, drog varandra i håret, etc. Kul nyskapande på traditionell grund!

Rönnehälls folkdanslag visade också i en utställning upp vad man producerar i sin slöjdverksamhet.

Själva årsmötet förlöpte utan större överraskningar.

Efter mötet bjöd distriktet på födelsedagstårta. Distriktet fyller ju 90 år i år, men vi har valt att inte ha någon tillbakablickande fest; i stället för att se bakåt ordnade vi ju i våras ett framtidsseminarium. Vi ville dock med tårta även på ett lite festligare sätt manifesteras jubileumsåret.

Stig Hellemarck

Rönnehälls folkdanslag inte bara dansar utan slöjdar också. Foto: Bo Lindvall

En av jubileumstårtorna. Foto: Anneli Ersson

Nedan: Vi fick se lite nyskapade varianter av några av våra traditionella danser. Foto: Bo Lindvall

Distriktskurser i höst

18 oktober har vi planerat in en **danskurs**. Dessvärre kommer vi att behöva byta inriktning på den. Vi återkommer under augusti med besked.

25 oktober är det **träff för föreningarnas dräktråd och ungdomsledare**. Även övriga intresserade är välkomna. Innehåll: hur barnens villkor var förr, kläder för barnlag, hur bär vi våra dräkter och hur skaffar vi material till dräkterna. Det blir även lite praktiskt arbete.

Spel till dans, dans till spel, **ungdomsläger**, den 15-16 november.

Föreningarnas medlemsantal

Förening	Antal medl 2013			Antal medl 2012		
	vuxen	ungd	tot	vuxen	ungd	tot
1303 BARSEBÄCKS FOLKDANSLAG	26		26	27		27
1305 TREHÄRADSBYGDENS FDG	35		35	31		31
1306 FOLKDANSENS VÄNNER, H-BORG	56	6	62	59	10	69
1307 FOLKDANSENS VÄNNER, MALMÖ	46	16	62	47	20	67
1309 FOLKDANSILLET VINSLÖV	27		27	27		27
1310 FROSTA FOLKDANSLAG	26		26	23	1	24
1311 FÄRSINGAGILLET	24	1	25	23		23
1312 GÄRDS HÄRADS FDL	34	2	36	35	2	37
1313 HEMBYGDSGILLET MALMÖ	69	25	94	70	26	96
1314 KLIPPAN AMATÖRERNAS FDL	23	1	24	26	1	27
1315 KRISTIANSTADS HBG	37	1	38	40	1	41
1316 KULLAGILLET	45	2	47	50	3	53
1317 LUGGUDEGILLET	71	2	73	74	2	76
1318 LUNDS STUDENTER FOLKDANSLAG	62	8	70	61	4	65
1319 SÄLLSKAPET LÄRGÖKARNA	30		30	29		29
1322 LINDERÖDS FOLKDANSLAG	22	10	32	23	13	36
1323 GLUMSLÖVS FOLKDANSVILLE	20	2	22	20	1	21
1324 LEKSTUGAN VERDANDI	20		20	21		21
1325 SKURUPORTENS FOLKDANSLAG	26	1	27	27	1	28
1326 LOGDANSARNA	22		22	20		20
1327 RÖNNEHÄLLS FOLKDANSLAG	44	8	52	45	14	59
1328 SÄLLSK. GAMMELDANSENS VÄNNER	49		49	52		52
1329 RÖSTÅNGA SVINGARNA	31		31	33		33
1330 TOMELILLA FHSK FOLKDANSVILLE	10		10	10		10
1331 ANDERSLÖVS FOLKDANSVILLE	2		2	2		2
1332 SÖDERSLÄTTS FOLKDANSLAG	7		7	35		35
1333 FOLKDANSLAGET GÖINGEGILLET	17	1	18	17	1	18
1337 TORNABYGDENS FDL	25	10	35	27	13	40
1338 RINGSJÖGILLET	38		38	40		40
1340 HBG BURLÖV-LOMMA	18		18	21		21
1341 HBG SKANÖR-FALSTERBO	38	6	44	40	6	46
1342 ÖRKELLJUNGABYGDENS FDL	67	22	89	66	12	78
1345 SÖDRA SKYTTS FOLKDANSVILLE	6		6	6		6
1346 SÖDERÅSENS FOLKDANSVILLE	30		30	33		33
1347 ÖSTERLENS FOLKDANSVILLE	14		14	14		14
1348 SANDBYGILLET	15		15	15		15
1349 FOLKDANSLAGET LUNDAGILLET	13		13	12		12
1350 BROGÅRDAGILLET	37		37	37	1	38
1352 BURLÖVS FOLKDANSVILLE	34	3	37	35	3	38
1357 RINGSJÖ SPELMÄN	7		7	7		7
1358 YSTADS FOLKDANSFÖRENING	13		13	15		15
1359 VINSLÖVS BYGDEDANSARE	166	6	172	180	9	189
1360 KULTURDAGSGRUPPEN	4		4	4		4
1361 SKÅNES HÖGRESTÅNDS-DANSARE	7		7	7		7
1390 Direktansluten	8		8	8		8
	1426	133	1559	1499	144	1643

Vårda ditt linne!

Vid en sommarutflykt besökte vi damastvävare Gunnel Mårtensson på Dahlåkra nära Kåseberga. Utöver att se, och handla, härliga vävnader fick vi råd med oss om hur man skall tvätta linne för att undvika brytmärken. Det låter som följande:

Är varan ny skall den blötläggas i **varmt** vatten. Riktigt "styv" vara kan behöva upp till 12 timmars blötläggning! **Det är mycket viktigt med blötläggningen.** Genom blötläggningen eliminerar risken för brytveck i linneprodukten. Linne tvättas i högst **60°** för att pektinet, ett limämne i linet, inte skall urlakas. Det är pektinet som ger glansen till det kallmanglade linnet. Tvättmedlet bör inte innehålla blekmedel eller perborat. Centrifugera inte linnevävnader, men sträck och forma varan. Låt linneprodukten droptorka. Det är absolut förbjudet att torktumla. Mangla (eller stryk) linnet väl fuktat, mangla ytterligare en gång när linnet torkat. Räkna med krympning 4-7% på båda håll. Hur mycket linnet krymper beror på vilken täthet produkten har.

Mer information om Dahlåkra finns på www.dahlakra.se

Lycka till med linnet!

Birgitta Jönsson
Sällskapet Gammeldansens
Vänner i Malmö

Linneprodukter. Foto Ronny Månsson

Repris på Baltiska utställningens Nationaldräcksaffär

För hundra år sedan framställdes och visades folkdräkter och allmogetextil på Baltiska utställningen i Malmö. Montern från Ingrid Anderssons Nationaldräcksaffär är återställd, dräkterna och textilierna från 1914 visas nu på Möllegården Kultur i Åkarp.

Ulf-Herbert Gustafsson, ordförande i Charlotte Weibulls vänförening, har tillsammans med bland andra Monica Gauffin Skipper återuppbyggt Ingrid Anderssons monter "Nationaldräcksaffären" på Baltiska utställningen med hjälp av ett svartvitt foto från 1914. Ulf-Herbert och Charlotte Weibulls dotter Gunilla Weibull klädda i tidstypiska högtidskläder förrättade invigningen på Möllegården i Åkarp till 100-årsminnet av Baltiska utställningen. Med skånsk spettekaka och cider kände vi vördnad för vårt arv och gladdes över att delta i återinvigningen.

Ulf-Herbert Gustafsson inledde med att berätta, att Malmö var en kyrkby vid Triangeln i började på 1100-talet. Danskarna anlade sedan staden Malmö i början på 1200-talet. Malmös storhetstid var från mitten av 1500-talet till mitten av 1600-talet, då det byggdes mycket flott i staden. Genom reformationen försvann klostren. Före denna tid var många läs- och skrivkunniga, eftersom

Ulf-Herbert Gustafsson och Gunilla Weibull invigde utställningen

Så här ser montern ut 2014. Foto: Stig Hellemarck

klostren bidrog till hög bildningsnivå. Efter freden i Roskilde 1658 blev Malmö svenskt. År 1814 hade Malmö 4000 invånare. I slutet av 1800-talet kom industrialismen och invånarantalet ökade och kom upp till 70000 år 1914. I början av 1900-talet utgjorde Danmark, Tyskland, Ryssland och Sverige de baltiska staterna. Sverige och Malmö växte och det passade väl in att bli värd för den fina utställningen.

Under tre år byggdes torn och kupoler i "Den hvita staden" som utställningen kallades. Den Baltiska utställningen som invigdes den 15 maj 1914 var en enorm prestation att genomföra med i genomsnitt 6000 besökare/dag och blev en ny höjdpunkt i Malmö historia.

Gunilla Weibull är uppvuxen på Möllegården i Åkarp och systerdotterdotter till Ingrid Andersson som kommer från en släkt av starka kvinnor som vävt och skapat textilier. Ingrid Andersson växte upp på Österlen. När hon var ung kom "den nya tiden", bondekulturen försvann, men släktgården, vävna-der och dräkterna fanns i hennes vardagsmiljö. Ingrid var mottaglig för den tidens strömningar, hon designade och formgav jugendmönster. Hon hade framtidsstro, åkte till Malmö och startade väveri, vävskola och Nationaldräcksaffären. I affären, som startade 1901 och låg i korsningen Djäknegatan/Baltzarsgatan, syddes dräkter från hela Sverige. Det låg i tiden att ha daladräkter; de var kända genom Anders Zorns

tavlor. Butiken var så populär, att Ingrid kunde hålla tjugo väverskor sysselsatta med att väva tyger till dräkterna som beställdes.

Den stora montern på Baltiska utställningen blev höjdpunkten i Ingrid Anderssons karriär. I montern satt tre unga kvinnor som vävde, knypplade och sydde hålsömmar. Det mest iögonfallande var en docka klädd i Ingelstads brud-dräkt med många kjolar och överflöd av silver.

Montern från utställningen är nu återuppbyggd på Möllegården i Åkarp i den äldsta delen av gården med anor från 1600-talet nämligen Weibullsrummet. "Lyssna till den granens susning, vid vars rot ditt bo är fäst" kan läsas på vepan i dukagång som är fäst högst upp längs väggarna inne i montern. Tolv skånska vävnaderna i hel och halvkrabba, munkabälte, rörlakan och rosengång hänger under vepan, precis som för 100 år sedan. På vissa ställen hänger sjalar till folkdräkter fastnålade på täckena på samma sätt som i originalutställningen. Paraddräkten i montern är samma brud-dräkt från Ingelstad som visades 1914, men kjolen har ersatts av en ny, eftersom den var sliten.

Originalmontern innehöll nya vävnader och nya skånska folkdräkter, för att visa vad som såldes i affären. I en låda fanns inramade foton på olika svenska folkdräkter som användes som förlaga för att visa utbud av vad som kunde vävas, sys och säljas i butiken. På Møl-

Foton på folkdräkter användes som förlaga inför köp.

legården idag sitter en skyltdocka i vävstolen, en knypplerska knypplar Vadstenaspetsar och en annan syr trådknappar. En mycket vacker arbetad brudgumsskjorta från Ingelstad ligger fram till i montern och på provdockor visas dräkter från Ingelstad och Bara.

I anslutning till montern hänger en bild på kronprinsessan Margareta klädd i Baradräkt. Denna dräkt finns bevarad i Burlövs gamla prästgård. Att prinsessan bar folkdräkt var en bidragande orsak till att folkdräkt blev högsta mode bland fina damer i början av 1900-talet. En annan var att Ingrid Andersson sänkte midjan från medeltida snitt under bysten till modernare skärning.

När Ingrid Andersson på 1940-talet avvecklade Nationaldräktsaffären i Malmö var Charlotte Weibull där. Det resulterade i att hon tog över verksamheten. Dräkterna och textilierna från Baltiska utställningen hamnade därmed i Charlotte Weibulls ägo.

Utställningen på Møllegården har arbetats fram av Charlotte Weibulls Vänförening och Burlövs kommun. Ett besök på Møllegården rekommenderas, gärna den 7 september, då det bjuds på visning och information om montern och Baltiska utställningen, se kalendariet på sidan 2.

Anna Månsson

Paraddräkten från Ingelstad.

Om man köpte en Baradräkt kunde man vara lika fin som kronprinsessan.

Foton: Ronny Månsson, när ej annat anges.

Trådknappar och vadstenaspets gjordes i montern vid invigningen i år.

Folkmusikens dag på Kulturen i Lund

Sedan mer än 40 år tillbaka har spelmansstämman Folkmusikens dag årligen arrangerats av Lunds Spelmansgille. Årets stämma blev en solig dag full med glädje, musik, dans och många svettdroppar på Kulturen i Lund.

Folkmusiken dag inleddes med att spelmän från Lunds Spelmansgille tillsammans med andra spelmän, totalt närmare 40 personer, spelade utanför Kulturens entré. Spelledare Elna Svensson poängterade att ”man lever längre och friskare om man spelar instrument” och sen hälsade hon alla välkomna både till dagens spelmansstämma och att börja spela med Lunds spelmansgille. Vi bjöds först en marsch och därefter vals, schottis, polka, slängpolska och slutligen en mazurka. Efter denna inledning flyttade musikerna till dansbanan inne på Kulturen och där följde ett omväxlande program med uppträden och allmän dans. På dansbanan var det initialt gott om plats men efterhand visade allt fler sin dansanta sida. Där blandades folkdräktklädda dansare med dansare med mer modernt klädsnitt, alla med samma dansglädje. Parallellt kunde man från olika hörn inom området lyssna på och se spontan musik och sångglädje utanför ordinarie program.

Det lundensiska gruppen Forrås (namnet Forrås betyder källan) är dansare som är hänfödda av ungersk folk-

Folkdansföreningen Forrås visade ungerska danser och dräkter från Transsylvanien.

Allspel på trappan inledde. Foton: Ronny Månsson

dans. Några av dem har ungerska rötter och de andra har mer eller mindre skånsk härkomst. Deras danser kommer från Transsylvanien, ett område i Rumänien, i Karpaterna. Vi fick njuta av fyra olika ungerska danser. Flera av deras danser består av tre olika delar, först en snabb mansdans, därefter en långsam dans och slutligen en snabb dans. I en dans dansade kvinnor och män parvis med helt olika steg, för en lekman kan det se ut som om de inte dansar tillsammans. Utmärkande för några danser var att alla par dansade olika, varje par komponerade sin egen dans under tiden som de dansade (liknande vår skånska polska). Dansarna var klädda i dräkter från olika områden i Transsylvanien. Männens skjortor hade stora vitbroderier framtill på bröstet och deras svarta västar hade också iögonfallande vackra dekorationer. Någon av

de kvinnliga dansarna bar en dräkt som var identisk med den ålderdomliga klädedräkt som en del av befolkningen i området fortfarande använder.

Men det var inte bara utländsk dans vi fick se: Lunds studenters folkdanslag dansade ett fartfyllt program med skånska danser.

”Det är varmt men väldigt kul att dansa” kunde man läsa i Sydsvenskan som summering av Folkmusikens dag den 25 maj 2014, se:

<http://www.sydsvenskan.se/lund/det-ar-varmt-men-valdigt-kul-att-dansa/>

Det är säkert många som instämmer; det blev en solig och rolig dag på friluftsmuseet och det blir ju både varmare och roligare när man får dansa till glada spelmän samtidigt som yllekjolen sveper runt kroppen och solen visar sin varmaste sida.

Anna Månsson

På dansbanan var det allmän dans.